

Oglekļa saistīga mežsaimniecība var arī atjaunot mežus un uzlabot to noturību.

Avots: *European Forest Institute*

Kas ir oglekļa saistīga apsaimniekošana, un vai tā var palīdzēt mums sasniegt ES apņemšanos līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti? ThinkForest pasākumā Briselē 16. oktobrī tika apskatīti daži ar šo tematu saistītie jautājumi.

“Oglekļa saistīgas mežsaimniecības un lauksaimniecības” prakses mērķis ir palielināt oglekļa uzkrāšanu mežos un augsnē, paskaidroja Ana Reja (*Ana Rey*), EFI jaunākā zinātniski politiskā pētījuma “Oglekļa saistīga mežsaimniecība Eiropas meža nozarē”, kas tika prezentēts šajā pasākumā. Ana Reja ir viena no galvenajām šī pētījuma autorēm. Ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas prakses, kas ir piemērotas oglekļa saistīgai mežsaimniecībai, ietver apmežošanu, agromežsaimniecību, sugu selekciju un kūdrāju atjaunošanu. Tām ir ne tikai oglekļa uzglabāšanas, bet arī citi svarīgi papildu ieguvumi, tostarp meža elastības palielināšana, bioloģiskās daudzveidības uzlabošana un papildu ienākumu nodrošināšana zemes apsaimniekotājiem. Viens no projekta vadošajiem autoriem Tomaso Čiti (*Tommaso Chiti*) salīdzināja šīs meža apsaimniekošanas prakses ar *EU QUALITY* sistēmu, kas koncentrējas uz kvantitatīvu noteikšanu, papildināmību, ilgtermiņa uzglabāšanu un ilgtspējību.

“Visām praksēm ir plusi un mīnusi, kas rūpīgi jāizvērtē, kā arī jāņem vērā reģionālais aspekts,” norādīja T.Čiti. Viņš iedziļinājās meža apsaimniekošanas praksē Vidusjūras reģionā, lai parādītu kompromisus, piemēram, - ilgāks rotācijas periods ievērojami palielina oglekļa uzkrājumu, bet biomasas pieauguma dēļ var radīt ugunsgrēku risku. T.Čiti pievērsās arī dažām galvenajām oglekļa apsaimniekošanas problēmām - ilgs un mainīgs laika grafiks salīdzinājumā ar īstermiņa/ilgtermiņa klimata mērķiem, kā arī grūtības izveidot uzticamas sistēmas, lai noteiktu bāzes līnijas, mērītu un pārbaudītu oglekļa dioksīda piesaisti.

Aktīvā paneldiskusijā tika apspriestas oglekļa saistīgas mežsaimniecības iespējas un problēmas, vienprātīgi atzīstot, ka ir ļoti svarīgi izveidot stabilu sistēmu, lai mērītu un pārbaudītu papildināmību, kā arī nodrošināt, ka tiek gūti papildu ieguvumi,

piemēram, uzlabota mežu noturība. Jurijs Krajčičs (*Jurij Krajcic*) no Klimata ģenerāldirektorāta paskaidroja, kā ekspertu grupa pašlaik strādā pie oglekļa sertifikācijas metodikas, lai to padarītu pēc iespējas operatīvāku. J.Krajčičs uzsvēra, ka “izturētspējas komponents ir šo metodoloģiju centrālais elements”.

Uzticēšanās, kritēriju precizēšana un pārredzamība tika uzskatīta par svarīgu faktoru, lai panāktu atbalstu ne tikai no meža īpašnieku, bet arī no investoru puses. Džūlija Grimo no Klimata ekonomikas institūta izskaidroja, kā tas tika darīts Francijā. Valstī marķējums *Carbone* tika ieviests augšupējā procesā. Kopā ar ieinteresētajām personām ir izstrādāta sava sertifikācijas metodika un tagad to pārvalda Francijas Ekoloģijas ministrija.

Svarīga bija arī saikne starp zinātni, politiku un praksi, norādīja Pjotrs Borkovskis no Eiropas Valsts mežu asociācijas (*EUSTAFOR*). Lai meža īpašnieki varētu ieviest inovatīvas (un tās bieži vien ir dārgākas) meža kopšanas metodes, būtu vajadzīga kapacitātes palielināšana un finansējums. Šāds finansējums varētu būt Eiropas Savienības (piemēram, KLP finansējums agromežsaimniecībai), valsts finansējums un privātā sektora finansējums.

Margerita Mičeli (*Margherita Miceli*) no Eiropas Papīrrūpniecības konfederācijas (*CEPI*) arī norādīja, ka oglekļa apsaimniekošanu nevajadzētu aplūkot izolēti. M.Mičeli uzsvēra, ka ir nepieciešams plašāks skatījums, ietverot nozari, kas nodrošina ekonomisko dzīvotspēju ilgtspējīgai meža apsaimniekošanai, piemēram, ģenētiskie uzlabojumi un risku pārvaldība.